

El Centre Cultural La Nau de València acull ara mateix dos exposicions relacionades amb el llibre de Sanchis Guarner 'La ciutat de València'.

La ciutat de València de Sanchis Guarner

El Museu d'Art Contemporani de Vilafamés participa en l'exposició 'Cap a la ciutat monstre'

J. A. cuadernos@epmediterraneo.com
CASTELLÓ

El Centre Cultural La Nau de la Universitat de València va inaugurar dues exposicions commemoratives dels 50 anys de la publicació del llibre de Manuel Sanchis Guarner *La ciutat de València*. D'una banda, la Sala Acadèmia acull *València, 1972. Cap a la ciutat monstre*, on par-

ticipa el Museu d'Art Contemporani Vicente Aguilera Cerni de Vilafamés prestant les obres d'Amador Rodríguez Menéndez, Rubio Camín, Antonio Sacramento, Ricardo Ugarte i Maria Simón. D'altra, la Sala Oberta exhibeix *Sanchis Guarner, il·lustrador*. Les dues estan organitzades pel Vicerektorat de Cultura i Societat i tenen per comissari el catedràtic de Geografia Josep Vicent Boira.

El 1972, Manuel Sanchis Guarner va editar *La ciutat de València. Síntesi d'història i Geografia urbana* (Cercle de Belles Arts, València). El llibre va canviar la percepció que fins al moment es tenia de l'evolució urbana i del patrimoni de la capital valenciana. La publicació va obrir una etapa fructífera d'estudis moderns i avançats sobre arquitectura, arqueologia, geografia urbana, història, literatura i, fins i

tot, festes i tradicions. A més, l'obra va obrir un corrent d'estima envers una ciutat que calia conservar i protegir de la destrucció.

El comissari de les exposicions, Josep Vicent Boira, es pregunta com era la València de finals dels seixanta i començament dels setanta quan s'edità el volum del 1972, i què queda d'aquella ciutat –si és que en queda alguna cosa–, en la del 2022. Així mateix, qüestions quins temes es parlava a la ciutat en aquells anys inicials de la dècada dels setanta del segle XX i com ha evolucionat València en aquests darrers cinquanta anys.

Precisament, un dels objectius

declarats d'aquesta exposició és la de transmetre a les generacions més joves no sols la importància d'un llibre pioner com el de Sanchis Guarner, «sinó també el coneixement d'una ciutat que ha canviat molt en aquests darrers cinquanta anys».

Boira assenyalava que la idea és «no oblidar Sanchis Guarner». I ha afegeix que el llibre *La ciutat de València* va definir l'esperit de la ciutat i va ser «un avís del risc que es cernia sobre València d'esdevindre una ciutat monstre».

REFLEXIÓ I ORIGINALITAT // 'València, 1972. Cap a la ciutat monstre', on participa el MACVAC castellonenc, està estructurada en cinc blocs. A través d'ells, es reflexiona sobre com era la ciutat en 1972, es compara amb l'actual, es mostra l'oposició entre la València oficial-franquista i la societat emergent moderna i democràtica, s'explica el Pla General vigent, i es reivindica la figura de Manuel Sanchis Guarner.

Cal recordar que «Cap a la ciutat monstre» fou una frase pronunciada el 1972 per l'arquitecte Salvador Pascual Gimeno en una conferència sobre el futur de València. Per bé que Pascual havia contribuït a la situació que ara denunciava amb algunes de les seues creacions, la frase defineix perfectament la sensació que en aquells moments es tenia a València després de l'operació de construcció del Plan Sur i els projectes gegantins que la ciutat tenia a la vista.

Per la seua banda, l'exposició de la Sala Oberta fa públiques, per primera vegada, il·lustracions del mateix Sanchis Guarner, més de cent cinquanta dibuixos inèdits sobre monuments, estàtues, edificis, quadres, gravats i representacions relacionades amb la ciutat.

La seua obra despertà la consciència urbana en amplis sectors socials i especialment en homes i dones professionals de la geografia i de l'arquitectura. ■